

lub innym odpowiednim rejestrze (np. rejestr fundacji), a w pozostałych wypadkach — według siedziby osoby prawnej, określonej w odpowiednim rejestrze,

2) podatkiem dochodowym — według siedziby osoby prawnej.”,

4) w § 4 w pkt 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) działalności wykonywanej na podstawie przepisów o zasadach prowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości — jest właściwy urząd skarbowy, gdy chodzi o podatek obrotowy, według miejsca wykonywania działalności przez oddział (filie) lub zakład, określonego w zezwoleniu, a gdy chodzi o podatek dochodowy — według siedziby przedsiębiorstwa, określonej w zezwoleniu.”,

§ 2. 1. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przepisy § 1 pkt 2 mają zastosowanie do podatników, którzy podjęli działalność po dniu wejścia w życie rozporządzenia, a przepisy § 1 pkt 3 w części dotyczącej podatku obrotowego stosuje się od dnia 1 stycznia 1991 r.

2. Osoby prawne, o których mowa w § 1 pkt 3, kontynuujące w 1990 r. działalność gospodarczą, które wpłacały podatek obrotowy do urzędu skarbowego według miejsca wykonywania działalności przez oddział (filie) lub zakład, określonego w zezwoleniu, wpłacają podatek obrotowy do końca roku podatkowego 1990 nadal do tych urzędów skarbowych.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

401

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 17 września 1990 r.

mieniające rozporządzenie w sprawie zasad zajmowania i opróżniania lokali w hotelach dla nauczycieli akademickich.

Na podstawie art. 54 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1987 r. Nr 30, poz. 165, z 1989 r. Nr 10, poz. 57, Nr 20, poz. 108, Nr 34, poz. 178 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 32, poz. 190 i Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 1 sierpnia 1980 r. w sprawie zasad zajmowania i opróżniania lokali w hotelach dla nauczycieli akademickich (Dz. U. Nr 18, poz. 67 i z 1983 r. Nr 68, poz. 309) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W drodze szczególnego wyjątku w hotelu mogą być

zakwaterowani nauczyciele akademicy zameldowani na stałe w miejscowości stanowiącej siedzibę szkoły wyższej, którzy mają bardzo trudne warunki mieszkaniowe.”,

2) w § 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Miesięczną opłatę za 1 miejsce w hotelu ustala rektor szkoły wyższej dysponującej hotelem. Za podstawę ustalenia miesięcznej opłaty przyjmuje się koszty eksploatacyjne utrzymania miejsca hotelowego”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Edukacji Narodowej: w z. *J. Grzelak*

402

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 25 września 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń.

Na podstawie art. 89 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1, z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192 oraz z 1990 r. Nr 10, poz. 58 i 61, Nr 36, poz. 206 i Nr 66, poz. 390) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49 i z 1988 r. Nr 10, poz. 73) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 6:

a) w ust. 1:

— w pkt 2 wyrazy „ze względu na miejsce zamieszkania wnioskodawcy” zastępuje się wyrazami „ze względu na miejsce stałego pobytu wnioskodawcy.”,

— dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) od osób pozbawionych wolności — zakłady karne lub areszty śledcze.”,

b) w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „ze względu na miejsce zamieszkania wnioskodawcy” zastępuje się wyrazami „ze względu na miejsce stałego pobytu wnioskodawcy”;

2) w § 9 w ust. 1 wyrazy „przez zakład pracy uprawniony” zastępuje się wyrazami „przez zakład pracy, zakład karny lub areszt śledczy uprawniony”;

3) w § 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoba, o której mowa w ust. 1, powinna ponadto przedstawić oświadczenie, czy jest zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy.”;

4) w § 11 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) czy jest zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy.”;

5) w § 12 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) oświadczenie, czy korzystają z funduszy publicznych i czy są zatrudnione w pełnym wymiarze czasu pracy.”;

- 6) w § 13 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 „2) oświadczenie na okoliczność, że pracownik, emeryt lub rencista bezpośrednio przed śmiercią przyczynił się do ich utrzymania, a także że nie są zatrudnieni w pełnym wymiarze czasu pracy.”;
- 7) w § 19 w ust. 1 pkt 1 skreśla się;
- 8) § 20 otrzymuje brzmienie:
 „§ 20. Środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobku lub dochodu stanowiącego podstawę wymiaru emerytury lub renty są:
 1) dla pracowników — zaświadczenia zakładów pracy wystawione według wzoru ustalonego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokości osiągniętych zarobków,
 2) dla adwokatów członków zespołu adwokackiego — zaświadczenie zespołu adwokackiego,
 3) dla osób ubiegających się o przyznanie renty z tytułu wyczerpanego uprawiania sportu — zaświadczenie właściwych organizacji sportowych, które przyznały i wypłacały stypendium sportowe,
 4) dla osób pozbawionych wolności — zaświadczenie zakładu karnego lub aresztu śledczego według wzoru ustalonego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.”;
- 9) w § 23:
 a) dotychczasową treść § 23 oznacza się jako ust. 1,
 b) dodaje się ust. 2—5 w brzmieniu:
 „2. Zaświadczenie właściwego organu resortu sprawiedliwości, z zastrzeżeniem ust. 3, jest środkiem dowodowym stwierdzającym okresy:
 1) pracy wykonywanej — w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa obowiązującego pracownika w danym zawodzie — w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, kary aresztu wojskowego, kary aresztu za wykroczenie oraz w czasie tymczasowego aresztowania,
 2) pobytu w więzieniu z przyczyn politycznych na obszarze Państwa Polskiego lub Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich,
 3) niesłusznego pozbawienia wolności.
 3. Okresy, o których mowa w ust. 2 pkt 1, mogą być udowodnione zeznaniami świadków, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia właściwego organu resortu sprawiedliwości z powodu zniszczenia dokumentów w związku z upływem okresu ich przechowywania.
 4. Okres pobytu w więzieniu z przyczyn politycznych na obszarze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich może być udowodniony wszelkimi dokumentami na piśmie lub zeznaniami świadków.
5. Środkiem dowodowym stwierdzającym okres internowania na podstawie dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. Nr 29, poz. 154, z 1982 r. Nr 3, poz. 18 i z 1989 r. Nr 34, poz. 178) jest zaświadczenie właściwego organu wydającego decyzję o internowaniu i o uchyleniu internowania.”;
- 10) w § 24:
 a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1, przy czym:
 — pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:
 „4) zaświadczenie organizacji lub organu uprawnionych na podstawie przepisów o szczególnych uprawnieniach kombatanatów do wydawania dokumentów o uprawnieniach kombatanckich,
 5) wszelkie dokumenty stwierdzające wykonywanie pracy przymusowej w czasie od dnia 1 września 1939 r.”,
 — dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
 „10) zaświadczenie właściwych organów wojskowych stwierdzające zaokrętowanie marynarzy polskich w charakterze członków załogi na statku bandery własnej lub bandery koalicyjnej, przeznaczonym do działań wojennych w okresie wojny 1939—1945 r.”,
 b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
 „2. Okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 10, mogą być udowodnione zeznaniami świadków.”;
- 11) w § 28:
 a) w ust. 2 po wyrazach „nie podlegają zwrotowi” dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 3”,
 b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
 „3. Dokumenty określone w ust. 2, z wyłączeniem zaświadczeń o zarobkach, podlegają na wniosek zainteresowanego zwrotowi, jeżeli stanowią dla niego wartość pamiątkową, po uprzednim złożeniu kopii (fotokopii), potwierdzonej przez organ rentowy.”;
- 12) w § 35:
 a) w ust. 2 wyrazy „współczynnik waloryzacyjny” zastępuje się wyrazami „wskaźnik indywidualnego wymiaru świadczenia”,
 b) w ust. 4 wyrazy „współczynnika waloryzacyjnego” zastępuje się wyrazami „wskaźnika indywidualnego wymiaru świadczenia”;
- 13) w § 40 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „lub gdy renta jest przekazywana przez instytucję zagraniczną” skreśla się;
- 14) § 45 otrzymuje brzmienie:
 „§ 45. Końcówkę kwot przypadających do wypłaty zaokrągla się w górę do pełnych 100 zł.”
 § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wniosków zgłoszonych od dnia 1 stycznia 1990 r., z tym że § 1 pkt 14 wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1990 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *J. Kuroń*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów
Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29, tel. 694-60-03
Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks 825944 WW, telefaks 428222 i 22-428222.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.